

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer János könyvkereskedése. 106. Kővárosi utca előzetési díjak gyűjtésére és hirdetésre.

Hirdetések tartózkodásán számíthatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társai és Hornál. Brünben: Stern M.

Nyitástól petitsora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tiszti önélegyző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Husvétel.

Ma az egyház letette a gyászruhát, ünnepies színt öltöttek ékeiktől megfosztott oltáraink; az orgona és a harangok magasztos s lélekemelő szava újból felhangzik, melyet eddig az utolsó nagy napok gýásza nyomott el.

Nagy napra virradt ma az egyház, mert az ó-szövetségi látnok jövendölése: „az Ó sirja dicső leendő teljesedésbe ment.

Még nem kelt fel a nap husvét reggelén, midőn a föld megrengett. Az Úr anyala szállott le az égből s a követ, mely a lejárathoz vala, léve elhengeríté. E pillanatban a lélek nem sokat késve a négyezer év leforgása alatt a jámborul elhunytak lelkeivel, a sirban nyugó testtel egyesült s Krisztus győzelmi fényben emelkedik ki testével lelkével sirjából!

Indokolt tehát az egyház hiveinek ajkairól elhangzó „Alleluja”, hisz „föltámadt Krisztus e napon” Alleluja!

Ha örült a választott nép, midőn a Fáraó-féle sanyargatást napok fellege elvonult föltte; midőn a szabadulás kilátásba helyezé a tejjel s mézzel fojyó, habár ideiglenes hazájuk elfoglalását: akkor a keresztlénység öröme határtalan, mert Krisztus halála s dicsőséges feltámadása

által meggyőzve a sátán hatalmát, egy örök hazának nyitotta meg ajtait, melyben az igazak örök boldogságot nyernek.

Méltán hangoztatja tehát ma az örömtől áthatott hívek serege: Alleluja! mert tudja, hogy igazságot mondott isteni Mestere, midőn így szólt: „Én vagyok a feltámadás és élet”.

E dicső föltámadása a Krisztusnak záloga, biztosítéka a mi jövendő föltámadásunknak. Lesz egy nap, midőn mi is föltámadunk!

Hiszen az ember szépsége bámulatos s csodálatra méltó. Homlokán a fenség és méltóság, szemeiben értelem, bölcsesség, arczán szelidség honol, ajkán rokonszenv, vonzó hang csendül meg, mely leköt: ezen tulajdonságai miatt az ember királya a földnek. Isten öröktől fogva úgy rendelte, hogy a szépség nem fog a halálban elveszni; az isteni hatalom és bölcsesség azért tette vonzóvá széppé ez agyag testet, hogy megmutassa mindenható erejét és hogy a rut enyészét rajta örökös diadalt ne arasson. Az ellenkező felfogás méltatlan lenne Istennel szemben; a föld poráig lealázó lenne az emberre nézve, ki így egyenlő sorsban részestülne az állatokkal.

Az örök bölcsesség úgy rendezte, hogy a test a lélek hüvelyé és aktivitásának esz-

köze legyen. Eszerint a lélek eszméit, gondolatait jelzi és akarátát mint eszköz külsőben a test hajlja végre, teljesíti s fogamatositja azt. Most már ha az isteni imádatandó örök igazságosság a hallatlan lelket jutalmazza erényeiert s bünteti hibáiert: jutalmazni, illetve sújtani fogja annak eszközét, szolgáját a testet is, mely érdemelesen vele működött.

Ha a társadalmi és morális életben levő különbözőségeket, sok esetben — hogy ne mondjam — valóságos extrémításokat tekintjük: a föld poráig leborulva imádatandó a kifürkészhetetlen isteni gondviselés, mely a jövendő föltámadásban legfőbb vigaszt nyújt a siralomvölgy vándorainak.

Kérdem: vajjon az, ki homlokának verejtékével izzad, hogy mindennapi száraz kenyerét megteremse, ki nyögve viseli az élet terhét, de lábai az erkölcs útján haladnak: ha a föltámadás igazsága nincs, hol talál vigaszt és megnyugvást? Más részről még elég alkalma van naponként szemlélni, hogy a gonosz, ki vért ont, könyvet facsar, minden lelkiismeret nélkül tépi az erény virágait, itt e földön igen sokszor elkerüli a lassu és gyöngye igazság karját. A föltámadás vigaszteljes igazsága nyújt reményt a kétségbeesés pillanataiban: az igazság napja a kétségbeesés jalkilátásait örömdalá változtatja. Mert a földi igaz;

A „Muraköz” tárczája

Hogy képzeli Sanyaró Vendel a valuta helyreállítását?

Igaz, hogy még sohse gondoltam, hogy volna a világban más egyensúly is helyreállítandó, mint az, a mi a gyomorban nincs helyreállítva — de manapság oly aktuálisá vált már ez a valuta história, hogy hiába, már csak hozzá kell szólnom — mert hogy kapacitás vagyok pénzügyi dolgokban, azt még Wahrman-Móron kívűt Kautz Gyula is el fogja ismerni — mert csak próbálják meg ezek az urak 30 régi valutás forintokból megélni — hisz nem is rajtam mult, hogy arra az anketra — mely után bizonyos hogy bankett is következett, nem hívtak meg — hanem Wekerle ó excellenciáján. Volt kollegáim, kik részint tiszteltbeli, részint már valóságos irnokok, ugyanazzal csipdestek hogy a banketten jobban megtudtam volna feladatomnak felelni, mint az anketten de ez végre privát dolog nem tartozik ide.

Hisz az újságok már régen irtak valutáról, folyókról, szabályozásokról, de miután az én szerény látóköröm, de különösen sajtóteránsom örökö adta régi és kicsi újságdarabjai nem informáltak eléggé e messzeható műveletről, magam sem igen törődtem a dologgal, gondoltam: hogy majd csak megeselelekzik nélkülem is valahogy.

De a napokban lipői turóm valamivel nagyobb darab újságba csomagolódt — egy darab

„Nemzet” volt. Titkon ugyan ellenzéki érületi vagyok és inkább szeretem az „Egyetértést” vagy a „Háziaszonyok Lapját”, azért mégis élvezettel gondoltam — vajjon nincs e nekem királyi mód — sajt, fris kenyér, mert naponként garaszám veszem, — utána Nemzet — fűtött szoba és egyéb kényelem, az csak elpuhítja az embert. — Így is lett, vacsora után elővettem az újságdarabot — csak egy lap volt ugyan, de egyrésze el volt szakítva — a lipői átszírosította — de azt a szirt élveztem, csak nem haragudhatom érte. — Vendel még meghízol — hát csakugyan egyik oldalán olvasom ám, hogy valutáról beszél. — Egyik szakértés 100 milliót ajánl, a másik csak ötvenet. No gondoltam, ha Wekerle ó kegyelmeseméig meg hi engem, én már a természeteméig fogva is szerényebb lettem volna. — Olvasom tovább, az egyik tiszta aranyról beszél és 150 milliót ajánl. — Szédültem, — tapogattam ott, hol más embernek a gymra szokott lenni, tán megterheltem volna, — végre is kérem jó vacsora után előfordul. Ez is, — de nem a számok szédítettek el; hát igazán van olyan ember, ki tiszta aranyból 150 milliót ajánl fel, azt még se hittem volna!

Végére értem újságlapomnak, átfordítottam a másik oldalára. A felső része ugyan le volt szakítva, de ez is szabályozásról beszélt meg derről, partokról. Ahá gondoltam, est a valuta szabályozást mot már kezdem — nem érteni. — Mi az ördögnek kellene ide part, meg meder, vagy talán még inzelet is. Csak a cikkk végén veszem észre, hogy újságom ez az oldala nem a valuta, hanem a Tisza völgy szabályozásáról tárgyal. Tévdeni ugyan emberi dolog, de azért eldobjam az újságot, miután meg a rajta levő kis hirdetésre vettem egy pillantást, melyben egy

szolid özvegy ez uton hívja fel a kóbor lovagot, hogy vasárnap délután — valószínűleg mosogatás után — a külső sorokasri ut 74. számú háza sarkán fel lesz találhat. Ilyen dolgokra csak egy megvető mosolyom van, mert az ily expedíciókra nem annyira elvből, mint cipző hiányából vállalkozni nem szoktam.

Mióta így a fogalmakat összehavariam, nem is foglalkoztam többet a valutával, a napokban a kir. tanácsos irodáigazgató úr oda nem veti: „no Sanyaró — ember lesz magából — ha a valutát helyreállítják!” — Na gondoltam Vendel, a te napod is felkel valaha, mert nem is képzelttem mást, minthogy valahol a valuta mellett 66 forintos irnoki állásra vagyok kiszemelve. — Éljenken bár, de elég önéreittel azt a kérdést hirtorkodtam tenni: — már, hogy miként gondolta azt a nagyságos ur?

Már hogy gondolom? — az úgy lesz Sanyaró barátom ezután, hogy maga havi 30 rongyos papir bankó helyett aranya buzza a fizetését. — Érti tiszta csengő aranyokban. — Igaz hogy 30 forint helyett ezután csak 24 frt 60 krt fog kapni, de az arany lesz tiszta színarany. — Péi tudja ezt maga fogni Sanyaró?! — Ezzel ott hagyott.

Ismét szédültem, ismét oda kaptam, ahol más embernek a gymra szokott lenni, hogy tán megint meg van terelve, de eszembe jutott: délelőtt 11 óra lévén még csak, saoraközteságból még nem is reggeliztem, tehát gyomorbetegségről szó sem lehet, de szédültem, hát lehetséges még olyan is e nagy világban, legyen az akár esatorna, akár valuta, akár folyó szabályozása, hogy az én havi 30 forintom 24 frt 60 krra lesz szabályozódik. De megagyatottat némileg az a tudat hogy hisz ez csengő arany lesz.

ság bünteti ugyan a szeme elé kerülő bűnöst, de nincs e földön törvényszék, mely felfogja a szenvedés könyvét, a lelken ejelt sebeket gyógyítsa, vagy édesítse keserveit. Kell, hogy az örök igazság forumában helyezzük reményünket, mely részrehajlatlan szigorral ítél, osztja az érdemeket vagy büntet.

E remény mélyen gyökeredzett már az istenfélő Jób pátriarka szívében, ki a nyomor leirhatatlan csapásai között vigaszt keresett s talált a föltámadás igazságában. A békétülés e példányképe, midőn barátai eljövének őt vigasztalni, de látván keserves állapotát, szemrehányásokat tettek neki, a következőleg válaszolt: »Tudom, hogy az én Megváltóm él és az utolsó napon föltámadok a földből és ismét körül véteitem bőrömmel, és meglátom az én testemben az én Istenemet. E reménység el vagyon az én lelkeben téve.«

E szent férfiú lelki szemei e' é varázsolván a föltámadást követő örömeiket, melyekben mindent teljesen kárpótolva látott, igazi lelki megnyugvást élvezett. Mi, kiket isteni Mesterünk e naptól bizonyossákká tett, hasonló körülmények között nem eshetünk kétségbe.

Öleljük tehát át a keresztfát s míg egy részről hálát rebugunk a nagy jövedelményért, — hogy öröktől fogva elrendeltetett a vigaszteljes föltámadás napja — egyúttal esdjünk isteni kegyelmét, hogy Isten bárányának ártatlan vére által tisztára mossott szívvel jelenjünk meg a mai napon dicsőségesen föltámadt Megváltónk előtt!

Hubay Jenő hangversenye Csáktornyan.

Habozva veszem kezembe a tollat, hogy megkísértem ecsetelni a kedden este lefolyt Hubay hangverseny művészeti eredményét, mert nem érezhetem magamat hivatalnok oly művész felett kritikát gyakorolni, melyről az egész művelt világ tudja,

Megindítottam tehát a tárgyalást Rosenbaum udvari grajlerommal, kinek még a mult évről 6 frt 40 krajval hátralékba voltam, szarított tőpörtü és szataladé fejében.

Tudja-e — mondék — Rosenbaum ur, hogy a valutát szabályozták, és hogy ekkor az én 6 frt 40 krajval adósságomat önnek csengő aranyokban fogom megfizetni. Mosolygott ő, én tolytattam, de tudja-e azt is, hogy ekkor ez én adósságom sem lesz többé 6 frt 40 kr. hanem csak 5 frt 25 kr? — Ekkor ő már nem mosolygott, hanem vészijelző arcz és ikésmozdulattal azt mondja: Már Sanyaró ur! tőlem ugyan szabályozhatják a valutát, az Oderát, a Vízutalt meg a Kamcsutkát is, ha van rá aszaraknak pénzük, de az ön 6 frt 40 krajva mindig csak annyi marad, míg a világ világ lesz! — Kűnn voltam az engro üzletből.

Forgott vélem a két szerezcsen-utca meg az Andrassy-ut. Másodsor kezdem már nem érteni a valuta szabályozást. Én majd csak 24 frt 60 krt kapok a Rosenbaum tekintetes ur pedig még a Kamcsatka árán is fentartja az ő 7 frt 40 krajval, igaz, hogy jogos, de nekem magas követelését. Haza mentem és a következő beadványt szerkesztettem:

Nagyságos kir. tanácsos irodaigazgató ur!

Mintán tárgyalásaim Rosenbaum szafaladé nagy-árus és Buczok Bóake ruhaneműfehéritőnővel a valuta szabályozása tárgyában eredményre nem vezettek, mivel előbbi 6 frt 40 kr. előbbi 68 krajval követelésüket még a valuta helyreállítás után is fenttartják. sőt abbéli merészségem miatt, hogy kiltatásba helyeztem, hogy követelésük asután kisebb leendő,

hogy ugyyszólván páratlan a maga nemében. Mert Hubay Jenő — ezen előkelő fiatal hegedűművész ellenállhatlan varázsu túlerhetetlen művészi és elegáns játékáról csak annak lehet valódi fogalma, a ki őt nem csak hírből ismeri, hanem őt színről színre látta és hallotta.

A fülbé mászó dallamok, a fület csiklandozó futamok, a fuvolaszerű üveghangok, a bámulatos és lehetetlennek látszó kettős és hármas fogások, mind hozzájárulnak ahhoz, hogy méltó elismerésünk tőlünk telhető szerény jeleivel mutassuk meg világhírű hegedűművész hazánkfiának, hogy művészete ránk sem maradt hatás nélkül, — hanem megérettük és lelkünkbe véstük annak legfinomabb árnyalatait is.

De meg is győződhetett arról Hubay a program első száma után, hogy nem áll érzékellen és hálátlan közönséggel szemben, meggyőzhette erről a rokonszenves és lelkes fogadtatás, mellyel már a kilépőt is fogadta, a hangverseny további folyamán pedig az őszinte és zajos tetszés, mely a program minden egyes eljátszott számát jutalmazta.

Már az »ördög szonátáját« valóban kimondhatlan szépen játszotta, már itt mutatkozott az a szédítő technika, mely később — ha lehet mondani, — még fokozódott is.

A kettős fogások biztossága, különösen azt az érzetet kelthette az emberben, hogy nem is egy, hanem 2 - 3 hegedű játszik.

Ugy ezen, — mint a többi hegedűszólamokat Bodó Alajos jeles zongoraművésznök kísérte a kettőjük összhangzó játéka még inkább kiemelte az előadott mű szépségeit.

Különböen Bodó kitünő játékát városunk közönsége ismeri már s azt hiszem, hogy Hubay városunkban szereplésében talán van egy kis része Bodó reabeszélésének is, a ki akkor, midőn Reményivel szerencsétlenül bennünket, meggyőződést szerzheltett magának arról, hogy halás közönségre számíthatnak most is.

A műsor második pontja Svendsen

— hitelemet további intézkedésig beszüntették, azon, ép oly alázatos, mint sürgős kérelemmel járulok a nagyságos kir. tanácsos irodaigazgató urhoz, hogy nem kell az a helyreabályozott 24 frt 60 krt se aranyban, se gyémántban, se egyéb drága kövekben, de elrendelni melótatassék, hogy ezen összeg nekem líptól túr, szafaladé és tőpörtüben kiszolgáltatni el ne mulasztassék.

Melyhez hasonlólt kívánva a nagyságos kir. tanácsos igazgatóurnak

alázatos szolgálja

SANYARÓ VENDEL

tönkreszabályozott diurnista.

Szomorú

Szomorú a szívem,
Akár egy tőli nap,
Melyen a föld még egy
Napsugarat sem kap.

Panaszt még sem ejtek...
Csak szok a szívem;
Hisz a szenvedőket
Nem érli senki sem.

Gyarló, lanyha népek!
Ti kacagtok rajtam?
Kacagástok nekem
Seb tapasztó balzsam.

Farkas Károly.

«Románca» volt, melyben különösen a szép befejezés tetőzte be az izléssel és költői lélekkel telt előadás művészségét.

A következők szám ismét arról győződhetett meg bennünket, — a mit már régen tudunk, — hogy Hubay nemcsak mint előadó művész, hanem mint önálló zeneszerző is oly polczon áll, honnan emelkedés már nincs és nem lehet. (De remélem azért mégis, hogy Hubaynál a lehetetlen is megtörténik). A fület kápráztató művészettel, mely a »Zephyr a virágrege cyklusból« czimű részletből felénk áradt, alig tudott befelni a lelkes közönség, — melyel ismerésnek szerény jeleivel, — tapsaival és éljeivel adózott a magyar szerzőnek

Igazán magához méltó diadalt aratott ezen részlettel is Hubay s ha hozzá képzeljük azt is, hogy ezen »virágrege cyclus« többi részei ilyenek vagy tán még szebbek lehetnek, — meg tudjuk érteni azon óriási lelkesedést is, mellyel az idegen nemzetbeliek, legutóbb a francziák és oroszok elismeréstük minden képzelhető jeleivel elhalmozták

Ezen részlet után meg tudjuk érteni azon lelkesedést is, mely legutóbb »Atienor« czimű operájának előadását is kísérte s legkevésbé sem csodálhatjuk, hogy ily finomult izléssel és költői lélekkel megírt és előadott darabok neki már 21 éves korában oly hirnevet szereztek, melyben más művészek csak életük alkonyán részesülhetnek.

Az üveghangok, melyeknek különben Hubay elismert nagymestere, — majd a tavaszi szellő susogását, majd a csermely csevegését, majd a pászlorsip kedves hangját varázsolják élénk s ha elmerengünk, bizony nem nagy képzelőtehetség kell és a szabad természet vig ölén képzelet magát az ember.

Következett Bodó Alajos szép zongorajátéka, ki ugy számottevő saját szerzeményét, mint a másik két számot művészi bravurral játszotta. — Különböen a kedves dallamu Mendelsohn-féle »Scherzo«-ban jutatta a finomságot kifejezésre. — Az induló szerű »Polonaise« pedig erőteljességével és a hangszínezés teljes erejével hatott. — Különböen Bodó A. distingvált és izléssel előadott játékát ismeri már közönségünk s mostani elismerése csak folytatása és természet szerű következése annak, — amit már a mult évben is töle hallottunk.

Zajos taps jutalmazta ugy ezen önállóan előadott darabokért, mint a Hubay Jenő játékához méltó minden kísérletéért is.

Ezután ismét Hubay adott elő két számot — s különösen a »Bölcső dal« gyermek altató dallama többféle szép változatban azon benyomást gyakorolta ránk, mint ha a gyermekszobában az aludni készülő gyermek mellettünk lett volna. A finom árnyalás és művészi szabotosság, az átmenetek stb. valóban illuziókba ringatták az embert.

Az ezután következő csárdajelenetekben a magyaros styl a jellemző s zenei értékét csak emeli azon rythmikai szabotosság és sajátosság, mely Hubay saját szerzeményei ben különösen nyilvánul.

A változatok a magyar busuló nóták felett: »Hullámzó Balaton telején« stb. — s utána a finomított cigányos modorban előadott csárdás tánc-nóták a Hortobágyra visznek bennünket, az utszéli csárdába és szemünk előtt látjuk a busuló legényt majd az asztra borulni, majd bűt, bánatot felejtve — a kaczkias csaplárosnéval táncra perdülni!

A következő három szám ismét Bodónak jutott osztályrészeül, ki is bebizonyította hogy szerzés dolgában ugy mint az előadásban is magasra vitte s különösen Zimay magyar ábrándjának kifejezésteljes előadása, mely megfelel Hubay magyaros izlésének is, ép ugy részeseül a közönség osztalan tetszésében, mint Hubay művészi tökélyű játéka.

Most veszem észre, hogy eljutottam a program utolsó pontjához, mely semmi tekintetben sem áll mögötte a többi előadott számoknak, — legkevésbé volt észlelhető a fáradság a művészeknek, annyira, hogy a közönség lelkes tapsaira még ráadásal is kedveskedtek, eljátszván több magyar népdalt ugyanazzal a verve-val, mely mindkét művésznél különösen a magyar nóták előadását jellemzi.

A hangverseny után, zártkörű vacsora következett, melynél ugy Hubay mint Bodó megjelentek s kedves társalgási modoruk és kedélyességük által növelték a jókedvet, melynek előidézésében Sárközi bandája (melyet Hubay kivált negdicsért) játékanak is jó része volt.

A kedélyes társaság éjjelig maradt együtt, midőn is a művészek lelkes óvációk között pihenni tértek.

Nemesházi.

Különfélék.

— Husvét alkalmából boldog ünnepeket kívánunk lapunk minden barátjának, előfizetőinek, olvasóinak s t. munkatársainak!

— **Méheszeti előadást** tartott e hó 11 én Dömötör-László méheszeti vándor tanár a csáktornyai állami tanítóképzede méhesében, melyen az itt levő képezdei növendékeken kívül a közönség köréből is több érdeklődő megjelent.

— **Gygyelmeztes** Holnap d. e. 9 óraker evangélikus isteniszüzeletet tart a képezde zenetermében Szilvágyi Gyula légrádi ev. lelkész.

— **Eljegyzés.** Hirschmann Adolf helybeli kereskedő e hó 10-én Csabrendeken jegyet váltott Kohn Ignác földbírtokos kedves leányával Irén kisasszonnyal.

— A csáktornyai állami tanítóképző intézetben a tanképesítő vizsgálatok írásbeli része május hó 27., 29., 30. és 31-én, szóbeli és gyakorlati része június hó 20-ik s következő nap jain tartatik. A tanító-képesítő vizsgálatokra jelentkezhettek: a) mindazok, kik a csáktornyai tanítóképző intézetben a négy évi tanfolyamot sikerrel bevégezték; b) akik más képző-intézetben végezték tanulmányukat; c) oly egyének, kik magukat a tanítói pályára gyakorlatilag és magán uton elméletileg képezték. A nagyméltósági vallás- és közoktatásügyi miniszter urnak az elemi népiskolai tanítói képesítő-vizsgálatok tárgyában folyó évi márczius hó 19-én 12.152. sz. a. kiadott legújabb rendelete értelmében: az a) alatti jelöltök a képző-intézet igazgatóságához, a b) és c) alattiak a vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz czimzandó. szünetési és végzett tanulmányokról szóló bizonyítványukkal felszerelt kérvényüket alulírott igazgatóságnál legkésőbb april 30-ikáig nyújtásuk be. Megjegyezzetük, miszerint az idézett magas rendelet értelmében a magán uton készült jelöltök közül csak azok bocsájtának vizsgálatra, akik 19-ik életévöket már betöltötték, a közép- vagy polgári iskola 4-ik osztályának, vagy a felső népiskolának bevégezését nyilvános iskolai bizonyítványal igazolják, a szükséges képző-intézeti osztályvizsgálatokat letették, legalább is egy évig valamely iskolában tanítással gyakorlatilag foglalkoztak, erkölcsileg kitűzéstalanok, testileg épék és a tanítói pályára alkalmasak. A képesítő vizsgálat díja jünetési növendékektől 10 frt, magán uton készültéktől 20 frt, mely összeg

az oklevélért járó 1 frt díjjal együtt az írásbeli vizsgálat megkezdése előtt az intézet igazgatóságánál lefizetendő Csáktornya, 1892. április 15. Margitai József igazgató.

— **Sorozás.** E hó 8-12-ikéig voltak Perlakon a sorozások. Bizony nem tudni, vajjon nevesse-e az ember vagy sirjon. látva az eredményt Az első nap még meglehetősen ment; 25 vált be fegyver alá. Azt gondolta az ember, ez majd talán ily arányban fog növekedni, hanem megfordítva lett; mert bizony csak 3, szóval három lett annyi közül »taulich».

— **Pados Endre** a csáktornyai képezdeből még 1880-ban elmenesztett növendék, volt katona és színész stb. legutóbb pedig draskoveczi tanítót, ki több readdeli csalással és okirathamisítással vádoltak, újabb helyéről Szobbról, a csendőrség Perlaka kísérte a járásbíróaság börtönébe. Pados hiras írma. Legújabb búna az, hogy házaságot ajánlott egy nőnek s e cimeen késépnti stb. kicseált ötle, s a lakodalom napján megszökött az Alsó-Lendván már összejött násznép nagy megotránkozására.

— **Haldolás.** Macskási Sándor csáktornyai képezdei tanárt és családját sógorának Szűcs Géza államvasuti hivatalnoknak hirtelen elhalálózásával súlyos csapás érte. A gyászestéről a következő jelentést vettük: Szűcs Lajos az neje szűl. Keresztzseghy Bernáth Jenny, Szűcs Zoltán, Szűcs Irén férjével Moldoványi Gézával, Szűcs Etel férjével Macskássy Sándorral és Szűcs Margit számos rokonuk nevében is fájdalommal tudatják a szeretett kedves jó fiú, tetvér és sógor Szűcs Géza m. kir. államvasuti hivatalnoknak folyó 1892 évi ápril hó 7-én reggeli 7 óraker, 27-ik évében történt gyászos elhunytát. Hült tetemei e hó 9-én, délutáni 4 óraker fogtak az evang. ref. egyház szertartása szerint a tetemvári családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Miskolcz, 1892. ápril 7. Áldott legyen nyugvó pora!

— **Éli vasut.** Ez évi április 14-én a nagykanizsa-bécsújtelyi vonalon a Molnári és Ozskó közti 71. sz. érháznál Vasvár elnevezéssel személyforgalmi megállóhely nyitattik meg, melynél egyelőre csak a 301., 302., 305. és 306. számú vonatok fognak 1-1 percig tartózkodni. A vonatok következő időben érkeznek oda és pedig: a 301. sz. v. 4 ó 1 p., a 302. sz. v. 11 ó 39 p., a 305. sz. v. 8 ó 16 p., a 306. sz. v. 7 ó 5 p. E jegykiadásra és podgyászszállításra berendezett megállóhely Molnáritól 4, Ozskótól 4 és Győrvártól 8 kmnyi távolságban fekszik, mely távolságok a díjak kiszámításánál érvényesek. Vasvár megállóhely megnyitása napjával az Ozskó kitérő érvényes díjak is lejobb szállíttatnak, mivel Ozskóra most már a kilométertávolságok alapján fognak számítani és pedig Vasvárig 4 és Győrvárig 8 kmnyi távolság szerint.

— A madarak tavaszi kiárványa. Ez a cime az országos állatvédő egyesület legújabb röpiratának, melyet aabb egész terjedelmében közölünk, abban a reményben, hogy olvasóink, kivált vidéki papok, tanítók és községi előjárók szívökre veszik a sokat zakatolt madárvilág ügyét s hatáskörükben mindent elkövetnek, hogy az erdő és mező kis dalnokai, melyek nemesak dalukkal, de a gazdák és erdeszkek legnagyobb ellenségeinek a kártevő rovaroknak a pusztításával is bőven meghálálják iratuk tanusított szeretetünket, kellő nyugalmat és védelmet találjanak fiókaik felnevelése közben. A miniatüre röpirat így hangzik: Magyarország madárserege ez év husvétján tartott első gyűlésen a következő manifesztumot bocsátotta ki: Visszatérve messze idegen földről kedves régi hazánkba s visszaförlőve erdei és mezői, lápos és tóparti. városi és falusi lakunkba újra békés és boldog család életre készülünk, Magunkat és leendő fiainkat az emberek hathatos védelmébe ajánljuk s bizton reméljük, hogy öregfiatalja, apraja, meggya életünknek kegyelmez, sörrelmet nem követ el rajtunk s a szabadság drága kincsétől nem foszt meg bennünket. Különösen

esedezőnk, hogy az annyi fáradsággal rakott fészkeinket megkíméljük tojásainkat el ne vegyék, fiókjainkat apolásunk alól ki ne vonják s velünk mindig baráti szívvél bánjanak. Hálás viszonzásul vig ugrádozásunkkal repkedéssel fűttyszóval, énekek és csevegéssel mulatságot szerzünk kedves barátainknak s a fákön és cserjékön, bokrokön és növényeken, mezőkön s a rajtuk legelésző házi állatokon garázdálkodó elődsi rovarok pusztítása által hozzájárulunk erdő, mező, kert és liget viruló állapotához s Isten szép világa s pompás alkotásai fölött érzett gyönyör növeléséhez. Kelt Erdőligeten, 1892. husvétkor. A gyűlés nevében a megbízottak: Glóya, Pacsirta, Fülemlé, Fecske.

Heggyei hírek. Svastits B. főispán urlelkölete alatt értekezlet tartatott Zala Egerszegen föllállítandó fögymnázium ügyében. Az évi szátséglét 25,500 frtra irányoztatott elő A város 5000 frt évi segélyt szavazott meg s számitanak ugy a megyei mint a tanulmányi alap támogatására — A balatoni kultur-egyesület e hó 24-én fogja alakuló közgyűlését tartani Keszthelyen Fenyvesi Ferencz orsz. képviselő elnöklete alatt. — A balatoni fürdőökben mindenütt élénk munka van folyamatban. Különösen B. Füreden dolgoznak már lázas erővel, mert a hercegprímási udvar nyári ott időzése most már bizonyos. — A felvidéki inségesek javára Z Egerszegen hangversenyt rendeztek, Tapolczán gyűjtést indítottak, e hó 20-án pedig szintén hangversenyt fognak rendezni. — Tuboly Viktor és Palotai Csorba Ákos N. Kanizsán ügyvédi társirodát nyitottak. — Lendvai József a kezthelyi ipartestülethez iparhatósági biztossá nevezetett ki; Bóry Imre ugyanott elemi isk. rendes — és Bérczi Bódog pedig segédintővá választatott. — Sümegem Malom-sóky János lett a város jegyzője. — A csáktornya-ukki vasutrá aláírt és kifizetett összegek után kiállított ideiglenes részleteket legközelebb az eredeti részvényekkel ki fogják cserélni. — An-kani zsa i postáról 30 frt. készpénzt elloptak.

Hazai hírek. Gr. Szapáry Gyula miniszterelnököt e hó 12-én a szabadalvú párt 60 tagból álló küldöttsége tüdőszölte Podmaniczky Frigyes báró vezetésé alatt. — Vaszary Koloza hercegprímás Géchenyi Miklós gróf új udvari papja s Kohl Medard titkára kíséretében Rómába utazott. — A budai szerb püspök, Stojkovic Arzen tüdőgyulladásban folyó hó 11-dikén meghalt. — Haudek Ágoston benczésnek zágrábi érsekké való kinevezése — hir szerint — hajótörést fog szenvedni merve egyházipolitikai álláspontja miatt. — Firczák Gyula munkácsai g. kath. püspököt Eperjesen szentelte föl Vályi János, dr. eperjai püspök. — Fiume kormányzóját, gr. Batthyány Lajost e hó 10-én igtatták be fényes ünneppéggel hivatalába. — A felvidéki inségesek részére eddig készpénzben 125000 frt gyűlt össze.

NYILTTÉR.

Nyers-bastselyem szövözetet, egész öltönyre valót szállít 10 frt 50 krért (kivántra jobb fajtájut is) Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. póstaber és vámentesen Minták póstafordulóval küldetnek. Svajczbu czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Glória selymet 120 cmtr. szélességben por- és esőköpenyegek, valamint zabonyokra alkalmasat méterenként 2 frt 65 kről.

*) E rovat alatt közöltöttek felelősséget nem vállal a szerkesztő.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pokiljke tičude se sadržaja novinah, naj se pokiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obnane pokiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je :

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obnane se poleg pogotko i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Na vuzem.

Denes je sveta mati cirkva doli dela svoju črnu opravu, glas orgulje i zvonih se opet šuje.

Veliki den je denes: Den goristajanja! Sunce još nije sijalo na vuzmeno jutro, kada se je zemlja potresla. anđiel došel iz neba i kamena, koj je pred grobom stal, vkraj odrinul. Vu ovem hipu su se dobre duše sjedinile s tēlom (lovećanskom a Kristuš se dično stane iz mrtvih s tēlom i dušom svojom! Alleluja! Al leluja!

Kristuš se je gorestal, alleluja! krići čeli svēt, ar je Kristuš sa svojom smrtjom odkupil nas i nam vekivečni raj prikšrbe!

Gorestanje Kristuša je pravi zalog našega gorestajanja! Bude još den, kada budemo i mi gorestali iz groba!

Človek je kralj zemlje. Človek nemre poginuti za navēke kak živina, nego bude se gorestal!

Pitamo: jeli da on, koj svojega svakdana: njega suhoga kruha s dēlom i mukom prikrbljuje, koj velike terhe na svojih ramenih nosi, pak je život njegov bez greha, gde bi našel utešenje, ako ne vu onoj misli, da bude se negda gorestal po smrti svojoj i zveličil?!

Pitamo na dalje: jeli je moći sve grešne čine pred očitost postaviti? Koliko i koliko grēhov vu tajnosti ostane, za koje niti sudec, niti nigdo nikaj nezna, kak sam gospodin Bog.

Pak jeli bi pravica bila, ako za ove grehe nebi grēšnik trpel?! Mora biti zadnji sud, gde budu svi grēhi i sve nepravice na očitost dosli, i gde bude svaki jedini grēh nik svoju zasluženu plaću dobil.

Job patriarka, kada je vu nevolji trpel i kada su braća i poznanci njegovi tēšiti ga došli, ovak je rekel:

Znam, da moj Zveličitelj živi i na zadnji den se stanem iz zemlje, pak budem imel razveseljenje moje i videl mojega gospod na Boga!

Mi takaj zdignimo srce prama Bogu i verujmo goristajanje i vekivečno življenje!

I kada bi se den denes zahvalili za dobrotu vekivećnoga Boga, koj nam je dopustil i po smrtju našoj živeti, prosimo Ga, da budemo tak živeli, da bumo vrēdni vekivećnoga raja!

Svim čitateljem, prijateljem i predplatnikom naših novin želimo dobre i srećne vuzmene svetke!

Dobre i smešne malenkasti.

I.

Dva pluga.

Vu nēkom škednju ležal je v kutu jedan plug, jer ga njegov gazda nije rabil, bil je kroz duže vremena čisto zahrdjavel. On je svojega brata svaki večer z velikim jalom gledal, kad je ov došel iz polja domov — a svetel kak zrcalo.

Jedan krat ga je žalostno zapital: Kak je to, da sem ja tak hrdjav a ti se pak svetiš, da te je milina gledati, vendar smo obođva iz jednoga te istoge željeza načinjeni i jednako smo stari, jer nas je gazda obođva istoga leta kupil?

„Je moj dragi brate“ odgovori mu ov, moje leskanje i to da se ovak svetim, dohadjja od dela, jer svaki delavec je svetel, a lenjak je hrdjav.

§ §

II.

Oko božje bdije.

Vu Carcassonu vu Francuzkoj je ovih danah došel neki jedenajst godišnji dečak malo prekasno vu školu, navučitelj ga je radi toga izkaral i pital, gde je tuk dugo bil?

ZABAVA.

Vse od straha.

Majster Marko Horvatić leži vu postelji. Desna ruka mu je, od lakta gola, pod glavom, a leva je pretegnjena poleg boka. Gdsgda se mekne ta ruka i približi k licu, da odtira dosadnu muhu, kojoj se je prav postelo spancirati po vuzki vulici med širokimi mustači majstrovimi i ne prav širokim, ali nekaj zavnutim nosom.

Majster Marko čutil je črez sen nedostojnost i prevzetnost ponašanja muhina, pak mu je vse onak pospanomu zakipela krv a poslušna ruka čisto mehanično opala je na muhu, da ju sastavi ne do duše „sa črnom zemljicom“, nego sa črnou kožou pospanca Marka.

Ali si je muha mislila: „Čemu su mi kreljuti, ako se budem dala i pospancu sdrobiti“, pak je odletela, a ruka lupila je nemilo po gospodarovom nosu ili obrazu. S tih manevrov muhinih i rukinih već se je nekoliko put naš Horvatić lecnul vu snu, razjaren niti sam nezna na koga.

On nije niti s daleka slutil, mislil, da se je to sa krvnim neprijateljem svih ljetnih

pospancov spuntala i njegova rodjena ljeva ruka, koja se barem nemre na njega potužiti, da ju previše napreže; ar, kak ju nije iz mala vezbal, šnjom [niti kaj poteže, niti kroji kožu za čizme i cipele. Vse dela sirota desna ruka. Pak još mu ljeva ruka nije zahvalna.

Poleg napmenutih dvih neprijateljnih njegovoga sna pojavil se i tretji. Na oblokkih su členu forhangl, ali su se vu pranju skrčili ter više nedošđu od kraja do kraja obloka.

Majstrovica Treza nije na to mislila, kad je kupovala forhange. Ona bi tu nepazljivost mogla, bojim se, još vrlo drago platiti. Izmed tih anda prevuzkih forhangov i zida naperjeno žarko sunce — niti ono neda majstru Marki mira — jeden svoj trak vuprilo je, ali borme prav vu desno oko, koje špriljavo i suzljivo, ni onak ne služi prav najbolje svojega gazdu.

Marko se je do duše malo vmeknul i vugnul dosadnomu suncu, ali sunce vtruc Jozuinoj zapovedi vu svetem pismu: „Stani sunce“ još navēk ide i to prav za desnim nezdravim okom šoštara Horvatića. Pak kaj je onda na ovom svetu vse vredjeno kak treba?

S tim skeptičnim pitanjem mora da je

vezda ono majster Marko i iz postelje skočil. Sudim to po tom, kaj mu je drugač prvi posel, kak spusti noge na zemlji, i vtekne nje vu kožante papuče (ćokle), napravljene od starih cipelišov s visokimi petami, prekrižiti se i reći: „Bože, pomozil!“

Denes se je očivestno prvi krat od nekoliko mesecih stal, kaj se je ne preporučil Bogu.

Denes je očivestno vrazje jakše. Da bi to znala njegova žena, kši i inaši, zasigurno bi vse zazeblo vu srcu od straha, ar gda se špštar Horvatić razardi, onda jaj i Bog pomagaj.

Kči je njegova Anka do duše već dva tri krat odškrnula vrata i zalaknula vu hižu da bi vidla, jeli njeni dragi tatek još spi. Im, denes je za nju, kak joj se čini, sudnji den, a počel je zlim znamenjem, kesnim spanjem otcovim.

Zna Anka, gda se tatek nenaspj dosti, da je zlo za hižni mir. A tatek se nenaspj dobro drugač, ako nejde s kokošami vu isto vrēme spat.

V noći pak je došel po jedenajsti vuri dimo, odkud, to za vezda još nigdo pri hiži nezna.

Gda je na staroj, prostoj vuri odbilo

Krotko odgovori dečec: Ja sem nekaj na ul, pak sem na vulici stal, misleči, da bum videl onoga, koj je to zgubil, ali kad dugo nisem nikoga spazil, da bi nešta iskal, odputil sem se v školu, kam sem sad malo prekasno došel — molim za oprostjenje! Z-tim svadi iz žepa bugyilar i pokaže navučitelju.

Navučitelj pregleda bugyilar, te se o-svedoči, da je bil pun bankib, a med njimi i jedna od jezera frankov.

Zapita sada navučitelj dečeca, hoteci ga na probu deti, kaj bu sad s tim bugyilarisom, a dečec mu odgovori, da ga bu po školi na policiju odnesel, za da se onomu povrne, čiji je.

Nadalje ga zapita navučitelj, jeli ga je tko videl, kad je te novce našel, a dečec odgovori, da nije, jer baš onda nikoga nije bilo na vulici.

Pak kad te nije nitko videl — veli učitelj — zakaj nezadržiš te novce na sebe — bi je bil mogel domov otcu odnesti, — em nitko te nije videl, pak niti nitko nebi znal, da si je našel.

Odgovori dečec: Ali kad nisu moji, nesmem je niti zadržati, a makar me i nitko nije videl — s tim pogleda proti nebu — „ipak me je netko videl.“

Grezobleske novine dodavaju, da je to jedina škola vu Carcassonu, vu kojoj se katekizmus vuči, vu svih drugih je kršćanski navuk zabranjen.

✠ ✠

III.

Nesporazumljenje.

Pred sudom stoji tat, obtuženi, da je pri trgovcu Rosenbergu svakovratne stvari pokral.

Sudec: Anda obtuženi, vi priznajete, da ste pri trgovcu Rosenbergu pokrali raznovratne stvari.

Obtuženi: Priznajem!

Sudac: Vi ste bili onde sluga?

Obtuženi: Jesam.

Sudac (diktira pisaru protokoll): Ja sem bil pri trgovcu Rosenbergu sluga

Obtuženi: Koga bea — kaj su i oni bili pri Rosenbergu sluga? — A toga do sad nisam znal.

✠ ✠

IV.

Pitaj mojega škrlaka.

Aron Löbl ide vu velikem vetru po vulici, kad je došel do križanja, zapazi kak veter jednoga škrlaka po zemlji kotura, a za njim beži Izaak Jaikeff.

Kam bežiš tak naglo Jaikeff? vikne mu Löbl.

Pitaj mojega škrlaka — odgovori mu ves zasopleni Jaikeff i odbeti dalje.

✠ ✠

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštvane naše predplatnike, naj nam na početku drugoga ferialja predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi fertal ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden fertal 1 frt, za pol ljeta 2 frt.

Kruh od celulose — konec socialne nevolje.

Ob ovom predmetu predaval je vu bečkom znanstvenom društvu dr. M. Kroufeld, pak je vrđno spomenuti iz njegovog predavanja ovo: Priprava kruha od celulose ili staničevine, anda od drēva i slame, nije nemoguće; učenik i nasljednik Bunsenov vu Heidelbergu, profesor Viktor Meyer, odkazal je, da kemija to more postići. Naročito organička kemija zadnjih je ljetah tak napredovala, da za nju i rešenje ovog problema nije više nemoguća stvar. Stalno je, da se bude jednoga dneva vu laboratoriju stvarjalo i or-

ganičke tvari, škrob i bjelankovina. Prvi sačinjava glavni deil kruha od melje ter ima iste sastojine kak god i ugljični hidrat celulosa, koji nam se pruža kak drēvo i slama vu neizcrpivom obilju. No ako se stvori škrob od celulose, onda to znamenuje, da se je pitanje o kruhu za uvek rešilo i glad odstranil. Pošlo je za rukom ugljik „vugljen“ uz uporabu velike sile i troška pretvoriti umjetnim načinom vu ugljik „diamant“, — a morti bi bile te sile i ti stroški doticali, da se i pitanje o kruhu od celulose reši ili barem vekšim delom reši. Rasija koja na 1000 kvadrat kilometrah površine ima 380 kvadrat kilometrah šume bila bi vu času, kad bi se rešilo o celulosnom kruhu, ne samo za vezda, već za vsa vremena oslobodjena od gladi. Kad dojde vreme i red na kruh od celulose, onda bude vu velikoj precembi pilovina i odpadci (trešč:) drēva, — ar to budu tvari, od kojih se bude delal kruh. Dakak naše stovetje bude minulo, a da nebude rešilo ovoga pitanja, no 20. vek okoranil se bude i ovim izumom ter budu buduće generacije neodvisne od oranice i ljetine; socialne nevolje budu znaukule.

Najnoviša pariška moda (nōšnja).

Kratkim kaputom naših „Gigerlinov“ je odzvonilo. Paržki sabol (šnajdar) Maccloug skrojil je najnovišu felu protuljetnih kaputov, koji dosižu dalje izpod koljena, a tak su široki, da bi se zevsema dva mogli zamotati jednim kaputom (to je za šnajdare i fabrikante izvrsten posel!) Paržki gigerli hodaju vezda vu takvih kaputih, a nesumnjamo, da budu na skoro dospeli i na izhod. Kaputi su dobili ime po šnajdaru Macclougi.

Novi kardinali.

Dan buduće papinskog konzistorija nije još odredjen, ali se bude držal ili vu majušu ili vu juniušu. Kak je broj kardinalah zadnjih meseci spal na 57, ima vezda 13 praznih mestah, ter je vrlo verovatno, da bude papa vu budućem konzistoriju imenuval deset kardinalov, med kojimi bude peš talijanov. Kakti takovi spominju se: nunciuš vu Beču Galimberti;

osem, dodijalo (preselo) je Horvatički to tovarušovo mešanje hižnoga reda.

Prav govoreći, nju nesrdi tuliko, kaj Horvatić tak dugo spi, ter kaj se za vreme nemre vu hiži pospraviti, nego kaj je njoj nepoznano, zakaj je Marko zategnul svoj sen daleko vu beli den, ili, još bolje rekuč, kaj nezna, gde joj je tovaruš bil, včera „do pol noći.“

Kad je včera po polne odišel s doma, rekel je, da ide na češki dogovor. Ali nije moguće, da je češko dogovaranje trpela do kesne noći.

Je, je, šalibože, brččas bu ono, kaj se ona već duže vremena boji. Na sam vuzem pred dvemi ljetmi, jeduč po navadi poleg sunke blagslovljeni hren čeli, vu korenu, a ne riban, vtrgel se joj jeden prvi zub.

Već je prvlje jenkrat sirota zgubila jednoga zuba podočnjaka i jednoga kutnoga. Tak joj se vezda, gda se smeje, vidi, da je šcerbasta, da ju je pak to i strašno nagrdilo, to opaža na šalost i sama.

Zna ona opet, kak su neverne mužke glave.

Muška vernost prehadja ravno tak, kak listje. Im i sama gda je još bila puca je popčevala :

Muška glava kak sušnjasta grana,
Vudri granom po zelenoj travi,
List odpane, a grana ostane.

Onda se Treza prav prebojala, da vezdašnja ljepota nije više dosta jaka, da bi mogla Marka zasljepiti, a kaj je još zalostnese, ona si je mislila, da je već došla na trag nevernosti tovarušovoj.

Suseda Klara, koja, istina Bog, nije na najbolšem glasu, odkad joj je muž otišel k soldatom, pere gdagda ili drugač kaj pomaše pri krčmarici.

Jeli, pak veli, da je majstra Marka ond već nekoliko put opazila, gde ili sam ili s kim drugom pija, a poleg toga se ljubijeno razgovarja s Jelicom. Eh, vrag nespi, morti se je Horvatić za istinu pregledal, vu nju zagledal.

Nazadnje, kaj je istina, istina je, to ne bi bilo ni čudo. Gda se je Jelica pred četirimi ljetmi doselila sa svojim pokojnim mužom vu selsku krčmu, vsi su rekli, da je to najljepša žena vu selu.

Komaj kaj su ti prihodniki poldrugo ljetu preziveli vu novom mestu, gde jim je posel jako ljepo išel, tak da je ves svēt gororit, kak bude taj par ljudih na hitro obogatil, tim više, kaj nisu imali deče, kad ali

jedne nedelje po poldan krčmar je zaglavil.

Vu krčmi nastalo je tučenje (buhanje), krčmar je hotel pomoći ocomu, koj je bil neudžno napadnut, ter je tom prilikom vu nesrečni čas dospel po zamahjenu nogu od stola i od njezinoga vudarca ostal je na mestu mrtev.

Krčmarici je žalost vzela na nekoje vreme friškoču i veselje, ali joj je zato dala zamamljivu bičočču, s koje je „bedastim mužkarcem“ — tak ravno, misli od mužov srdita Horvatička — izhadjala još ljepša.

Od onda se je Jelica već razbatrivila, povrnula joj se i črlenočča na lice i žar vu oči, samo je vezda nekaj suheša (mršavša), nego je bila pred smrtjum svojega muža.

Teško bi bilo reći, da jeli je ljepša, odkad je vdovica, ili je bila prvlje kak krčmarova tovarušica. Kak bilo, tak bilo, za njom je vse ponorelo, počemši od grofovskoga oberjagara od staroga bedaka Horvatička. Tak je premišljavala vu sebi majstrovica Treza. Na misel o nevernosti svojega muža skoči joj krv vu lice, pak se požutnila vu hižu.

(Drugiput dalje).

Napisal:

Gläd Terencz.

nuncius u Madridu. Di Pietro ; prisednik kongregacije inkvizicije Kretoni ; tajnik kongregacije de propaganda, Persiko, i tajnik kongregacije koncila, Salvati. Od vanjskih prelatah budu imenovani : Nadbiskup Meignan u Toursu, nadbiskup u Sevili Sanz nadbiskup u Esztergomu Vaszary i jedan nemški prelat. Hoće li papa imenovati i jegarskog nadbiskupa Samassu, ter još jednog kandidata, koji nije odredjen, za vezda se nezna. Nadbiskup vestminsterski Vaughan bude istom u drugom konsistoriju povišen za kardinala.

Rotsild siromakom.

Bečki barun Albert Rotsild poslao je gradskomu načelniku dr. Prixu povodom smrti svoje tovaruvice Bettine 10.000 forintih za gradske siromake, a načelniku izraetičke občine 5000 forinti u isti cilj. — Otec pokojničin, pariški bankir barun Alfons Rotsild poklonio je parižkim siromakom u istoga poviša 50 000. frankah.

Potonul damsif.

Na jezeru Greifensee u Švajcarskoj potonulo je u nedelju po poldan ob dvojih varah damsif, na kojem se je vozilo do 40 person. Pri tom su se vtopili tri mužkarci i jedno dete, dočim su se drugi oslobodili. Nesreća se je pripetila pri najljepšem vremenu, prez vetra, a krivo je bilo, kaj su damsifa preteršili. Damsif, Vegda lastovitost cesarice Eugenije, mogel je nositi samo 25 ljudi.

Žuta zimica.

Iz Genove javljaju, da je tam prispel damsif „Južna Amerika“ pak je dopeljal dva od žute zimice betežne mornare, dva su vumrli u Braziliji. Glasi o zdravstvenih odnošajih u Braziliji vrlo su žalostni. Po službenih izkazih, vumiraju u Rio de Janeiro vsaki dan do 180 ljudi od žute zimice, a 80 ljudi od bobinkah.

Zversko delo.

Prešestnih dnevoiv pripetilo se je u Belgradu uprav zversko delo, kaj ga je počinil Budimir Avramović, sluga fiskali juša Koste Spartalja, vumirivši svoju dragu Terezu Lakić. Avramović bil je opazil da devojka ljubi od nekojega vremena drugoga dečka, pak kad su njegovi opomenki ne nikaj hasnili, odu il je, kak je sam hladnokrvno pripovedal sudcu, da vumori svoju dragu ter da tak zapreči tomu dečki, dalje vužvanje, da bi se na ljepoti devojke pasel. Avramović došel je ob pol sedmi vuri u jutro k svojoj dra- goj, koja se je nahadjala s kuharicom u jednoj hiži Kuharica je taki pobegla črez oblok, kad je opazila Avramovića u velikim otrim nožem oborušanoga. Avramović pograbi zevema hladnokrvno nesrećnu devojku za glavu, ter joj je prerezal požerake i odrubil glavu od tela, a za tim joj je razporil trbuh. Kad je komišija došla u hižu, našla je telo devojke u krvi, dočim je glava ležala u drugom kutu hiže. Na telo još su se opazili i drugi tragi zlo stavljanja, kaj ga je počinil ov nečověk na mrtvu telo. Avramović kojega su taki vlovili, očitival je svoju radost, kaj mu je ovo delo tak ljepo za rukom pošlo. Rekel je : ja budem mirno podnesel smrt, koja me čeka, samo prosim, da bi me čim pi je obsudili i obesili.

Oficiri i cigani (muzikaši).

Vu Baji se je ovih dnevoiv po noći dogodil jako težki sukob med cigani i oficiri Poznani ciganski primaš (predjar) Dankó Pišta posvadio se je u nekoji krčmi s honvédskim oberlajntantom Čerepijem. Pokedob se nije hotel Dankó po želji oberlajntanta odstraniti, spuknul je o oberlajntant svoju sablju ter ga je vudril po glavi. Dankó je krvavi opal na zemlju, a kad se je opet podigel, navalil je na Čerepija. Vezda su vudrili Čerepi i lajntant Eder i Papp sabljami po ciganih, koji su opet hitali flaše i solenjke na oficire Čerepi odbežal je na vulicu ter je za kratko vreme došel sa šest husari u oštariju. Medtemtoga su cigani na skradnja vrata pobegli, — a samo jedan, koj je zaostal, dobil je težkih batinah i ozledah. Iztraga je odredjena.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

O dobi. — Az időről.

— Koliko je vura ?
Hány óra van ?
— Pokażte mi !
Mutassa meg !
— Kaj mislite, kul ko more biti ?
Mit gondol, mennyi lehet ?
— Kesno je.
Késő van.
— Rano je.
Kora van.
— Kesno bude.
Késő lesz.
— Nije još kesno.
Még nincs későn.
— Jedna vura je.
Egy óra van.
— Ne sem misli, da je već toliko.
Nem hittem, hogy már annyi van.
— Baš je ve vura dve vure bila.
Éppen most ütött az óra két órá.
— Prošle su tri vure.
Elmulott három óra.
— Neznam, koliko je vura.
Nem tudom, hány óra van.
— Mislim, da je vre deset vura.
Gondolom, hogy már tíz óra van.
— Brojim vure.
Számálalom az órákat.
— Tri fertale na sedem.
Három fertály hétre.
— Kék sunce stoji, more biti sedem vura.
Amint a nap áll, lehet hét óra.
— Skoro je devet vura.
Majdnem kilenc óra van.
— Fali još deset minutah.
Hiányzik még tíz perc.
— Još nije dvanajst vura.
Még nincs tizenkét óra.
— Poldne je.
Dél van.
— Zvoniju.
Harangoznak.
— Okolo pol noći je.
Éjfél körül van.
— Taki bude tuklo.
Mindjárt fog ütni.
— Vezda tuče.
Most üt.
— Ova vura ide dosta kesno.
Ez az óra elég későn jár.
— Moja ide prerano.
Az enyém korán jár.

— Moja žepna vura neide s varaško m vurom.

Az én zsebtáram nem jár a városi órával.

Nekaj za kratek čas.

1.

Neša družina.

Gazdarica : Včerašnjju pečenku signrno si dala svojemu soldatu ? To ja znam !

Kuharica : Kaj su i oni gospa jenput imali soldata za dragoga ?

2.

Priznanje.

Tovarušica : Meni se vse nekak čini, kak da bi ti v noći opet pijan i kesno dimo došel.

Tovaruš : I meni se čini !

3.

Vsikak.

Doktor : Jeli imate kad kada u noći hladne noge ?

Betežnik : Vsikak, kad mi zgod nisu pokrite.

4.

Ljubi red.

Sudec : Vi potvrdjujete, da Vas je gladuvanje nagnulo, da ste prevalili u komoru (u špazu) ! Nego, Vi ste ondi vkrali i par čizem ! — Kaj budete na to rekli ?

Tat : Samo to morem reći, da ižme nepadaju u komoru.

5.

Nagrada.

Oficir (regrutom) : Vi ste denes vsi svoje stvari dobro izpeljali ! Rutt !

Vezda slobodno smijete jeden đ.s. misliti na svoje majke, jedino to prepovedam regrutu Lukaču, ar je on denes nemaren bl.

6.

P.avi doktor.

Betežnik : Gospon doktor, ja imam takvo trganje u vsih kotrigah, da vec toga nemrem zdržati.

Doktor : Tak ! No onda mi se čini, da vi niste velik prijatelj boli !

7.

Prepovedan put.

Vandravec : Prosim Njih, kam vodi ov put ?

Žandar : Osem dni u r.št.

8.

Muž : Čuju gospon majster, ja bi rad jeden par podplatov na moje čizne, koji se nebi tak hitro podrapali.

Šoštár : Samo hodite navek bosu, onda budu podplati naveš čeli.

9.

Gospon : Čuju kelnerica, oni su mi same kosti donesli, ar mesa je skorom nikaj ne.

Kelnerica : Naj se dragi gospon nikaj nestaraju, im kosti nemoraju jesti.

10.

Navučitelj : Kaj je bolje potrebuše za ljudi, sunce ali mesec ?

Djak : Naravski da je mesec potrebuše — ar je i onak po dnevu dosta svetlo.

713 tkvi szám 92.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak Vukovits Terézia és Kersztnik Adolf végrehajtást szenvedő elleni 162 frt 24 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő podtureni 121 tk. 151 hrsz. a. ingatlanból most már Vukovits Terézt illető két harmad része 406 fit becsértékben és ez ezen tkvben felvett legelő és erdő illetményből ugyan Vukovits Terézt illető két harmad része 50 fit becsértékben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1892. vi május hó 4 ikén d. e. 10 órakor

a bottornyai község birói házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsértékének 10 százalékát vagyis készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi február hó 25-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 509

Gyönyörű minták magán-vevők részére ingyen és bérmentve.
Mintakönyvek szabók számára bérmentve lenni.

Öltözetekre való kelmék.

Peruvien és dosking a magas Clerus számára, szabályszerű kelmék cs. és kir. hivatalnokai egyenruhákra, továbbá vezérrám-, ösztöltő, tornász-, esztéd-egyenruhákra is, teke- és játékosztátra való posztó, lesten, vízmentes is vadász-kelmékre, mosókelmék, utazó-plaidok 4-12 frig stb.

Aki jutányos, becsületes, tartós, szilárd anyagú posztókat, nem pedig a mindentől kinalgatott s szabó fáradságára s költségére sem érdemes olcsó rongyokat akar vásárolni, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brünben

Allandó posztóraktár egy fél millió frton feletti értékben.

Legnagyobb szélküldési űlet a Kontinensen. Figyelmeztetésül! A t. c. közönséget övom azon cégektől, a kik u. n. „maradékokat” és „szelvényeket” 3-10 méteres darabokban és u. n. „szelvényeket” szalonruhákhoz kínálnak. Már ezekből az egyforma hosszúságokból nyilvánvaló a szédülés, mert az ily maradékok stb. nem divatos, elromlott és elárulhatóan darabokból vannak vagdalva. — Az ily poszék-ár, a milyt ezen cégek 2 od. vagy 3-ad kézből vesznek össze, a vételárnak alig egyharmadát éri meg. Székhelyük csak utánvéttel; 10 frton feletti bérmentve. Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz, 506 1-20. francia nyelven.

KOZE za čizmare,
KOZE „ šostare,
KOZE „ remenare
KOZE „ Satlere

Na malom i na velkom
DOBRU ROBU I FAL

pri B. MOZES

VU ČAKOVCU
piac, polek farne cirkve
moči dobiti.

974 10-10

Helyiségváltozás.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy tisztelem megnagyobbítása czéljából

butorüzlet- és műhelyemet

f. évi május hó 1-én Varazsdon Dráva-utca a „VADEMBER” szaloda átellenében helyezem át.

Egyuttal bátorodom szives figyelmébe ajánlani, hogy

fa- és kárpitbutorokon

kivül mindennemű és minőségű

butorszövet, tapeta és függönyöket

is folyton raktáron tartok.

Számos szives rendeléseit kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

MORAWETZ ADOLF

kárpitos és díszítő, Varazsdon.

507 1-3.

A miskolci gyalog- és lovaslaktanya összes cement s csatornázási munkáinak vállalkozója.

Sartory Oszkár

építő-anyagok raktára és cement-áru gyára Nagy-Kanizsán.

Van szerencsém azon tiszteletteljes jelentést tenni, miszerint raktáromban a legkiválóbb minőségű mező- és vakolat-gipsz, építészeti mész, hydr. mész, román cement, 1^a román cement és valódi permoosi portland cement

készletet tartok eredeti gyári árak mellett; továbbá a Nagy-Kanizsán berendezett cementáru gyáramban kintő és valódi portland-cementből készült cementlemezeket, természetesen vörös és fekete színben, különféle nagyságban közönséges és mesterséges márványban gyártok mindennemű épület díszítményeket, szállítok s vállalkozok cement építési munkálatokat u. m. veneciai-terraczi gr. ni., mozaik padozat talpazat, vízvezető cement-csatorna, falak szárazzá tétele, vízvezeték hegyreállítását, szarvasmarna abrak-sorompók, abrak-lelűtő kadák és vizgyűjtők elkészítését, Steyer homokköt, karsti és kararai márványt, kelheimi lemezt elszigetelő kátrányos lemezeket — különösen előnyösek falak száraz állapotban megtartására. — kereszt-ágakat, falkapcsolókat, a legjobb minőségű vasból gazdasági gépeket, ugyszintén szerzőmokat, valódi chamotte kályhákat a legolcsóbb árak mellett szállítok általában minden az építészeti és gépészeti munkáiban vágó megrendelések a leggyorsabban és legjutányosabban teljesíttetnek. Kívántra előleges árszámolókat, mintalapotokat, rajzokat, fényképeket és mintadarabokat mindenkor kész vagyok beküldeni.

Kiváló tisztelettel

Sartory Oszkár.

Földmésztet MISKOLCON.

BOR-KIVONAT

Tökéletesen egészséges bornak pár perc alatti előállítására, a mely bor a természetes hortól miben sem különbözik ajánlom ezt a jónak bizonyult különlegességet.

Ara 2 kilónak (mely 100 liter bor előállítására egészséges) 5 fnt 50 kr., a készítéshez szükséges elvén díjtalanul mellékeltek. A jó eredményért ve egészséges gyártmányért kezeskedem.

Spiritus-meggazdalkodás

éretik el az én utólrhetetlen Erősítő-Essenzem által a pálinkánál; ez kellemes és metező izt ad s csupán nálam kapható.

Ara 3 fnt 50 kr. kilonkint (600—1000 literhez alkalmazva.) Használati utasítással ellátva.

Ezen különlegességeken kívüli ajánlok még esszenciákat Rum, Cognac és Likörök stb. készítéséhez utólrhetetlen minőségben. Utasító vények díjtalanul csomagoltatnak a küldeményhez. Árjegyzék díjtalanul.

Pollák Károly Fülöpp

Eszenc-különlegességek gyára: Prágában.

Szolid képviselők kerestetnek.

Csúsz, köszvény, tagszagatás, fejfájás, csipőfájdalom, hátfájás stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennélfogva mindig határozottan: „Horgony-Pain-Expeller“ kérendő.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS.

Mindennemű ruha kelmék, fekete és színes kásmérok, kreton, voil, szefir parket, valódi rumburgi és kreász vászon, chiffon, ágy és asztal terítők, mindennemű szőnyeg, selyem, gyapju és mosó kendők, téli nagy kendők, fehér és színes valódi vászon zsebkendők, posztó és férfi ruha-szövetek, továbbá

férfi, női és gyermek czipők és kalapok mindennemű ingek, gallérok, selyem nyakkendők, harisnya, fehér és színes kötő pamut, bársony és selyem szalagok

szabott árak mellett

a beszerzési árnál tetemesen olcsóbban adatkak el.

MAYER S-nél
Csáktornyan.

A beszerzési áron alól.

Férfi, női és gyermek czipők és kalapok.

Mindennemű ruha kelmék.

Legyünk elővigyázatosak a
„ZACHERLIN“ vásárlásánál.

Vevő: „... Nyitott csomagban rovarport nem fogadok el, hisz „Zacherlin“ kértem! Ezen különlegességet joggal dicsérik a leghatósabb írtó szernek mindenféle rovar ellen. és azért csakis: egy lepecsételt üveget Zacherlin felirással fogadhatok el!

Kapható:
Csáktornyan:
Strahia Testvérek,
Gráner „
Heinrich Miksa,
Gönczy L. gyógyszer.
—
Alsó-Lendva:
Fuss Nándor, gyógyszer.
Freyer Fülöp.
—
Berlak:
Sosterics Pál,
Kramarits Victor.

508 1 - 10